

strojen
B. hrv
i stojev
svećenik
avam
AN LIE
RUL je
im boli
neb
dovit

a to e
im, ko
ematski
vezatru
8695
i gorat

po dječ
podje
jelih 2
polstil
hrvat
red po
ensive

Nevci za predbrojbu, oglaša id.
tačku se naputnicom ili polož
nicom post. štedionice u Betu
ili administraciju lista u Pulu.

Kod naručbe valja točno oz
načiti ime, prezime i najbližu
putu predbjegnike.

Tko list na vremenu ne primi,
neka to javi odpravniku u
otvorenom pismu, za koji se
ne plaća poštarnica, ako se iz
vama napiše „Reklamacija“.

Cetkovog reduna broj 82784.

Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare Laginja i dr. prije J. Krmpotić i dr. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu (Via Crucis br. 1, d. k.).

Svečani dani u Sofiji.

(Konac.)

U ime „Slavjanske besedje“ pozdravlji
njezin predsjednik dr. Kotov sakupljene
goste, svečeći se od srca, što je baš „S.
B.“ zapala ta sreća, da se u njoj sakupi
i vijećaju jugoslavenski književnici i pu
bliciste. Govorili su još gg. I. Georgov,
rektor sofijске univerze, A. Trstenjak (Slo
venac), S. Vučetić (Crnogorac), al najvišu
pozornost i odobravanje naišao je govor
českog zastupnika i novinara g. Klofača.
On je došao amo kao gost, pak mu je
dužnost, da ovaj kongres pozdravi.
Dolazi u vrlo ožibiljno doba. U bedim
novinama čita o bugarskim razbojnicima,
a o Srbinima kao nekulturnom narodu,
koji ne će da upozna blagodati Austrije.
Dolazi u doba najvećih spletaka protiv
Jugoslavije, kad se ruje protiv Hrvata,
Srba i Bugara. On pozdravlja ovaj kon
gres iz praktičnih razloga. Mi se samo iz
„Neue Freie Presse“, „Zeita“ i drugih
bednih novina informiramo o vama, a
kako ove novine pišu o vama, to znate.
Nasa je dužnost, da se emancipujemo od
becke žurnalistike. Slijedeći mjesec bit će
u Moravskoj kongres slavenskih novinara.
Ovi kane osnovati slavensku korespon
denciju. Isto bi se tako trebalo osnovati
jugoslavenski dopisni ured (Odobravanje).
Zatim su još govorili iz Bosne urednik
Kaškić, koji je istaknuo, kako u Bosni
ne mogu imati nikakvog društva, jer nema
ono, što je najglavnije — slobode, gosp.
Bizev u im. bugarskog učiteljstva, a onda,

je predsjednik Bobčev predložio komisiju,
koja će pročitati statut saveza jugoslaven
skih književnika i publicista.

U slijedećoj sjednici u ponedjeljak za
uzelo je čitavo prije podne vrlo zanimivo
predavanje člana hrvatskoga književnoga
društva g. Frana Hrdića „o uzajamnosti
jugoslavenskih dramatskih pisaca. Mladi
predavač izlaknu važnost kazališta za me
đusobno upoznavanje naroda, pa navadju
prihvare, kako se u južnim Slovjenama slab
tu važnost shvatila. Repertoarima južno
slovenskih pozornica gospoduje romanska
i germanска drama, sa sjevernom sloven
skom dramom stojimo još prilično, ali baš
južnoslovenskom nikako. Tomu nije krivo
niti pomjanjanje, niti dobrih dramskih
pisaca, niti dobrih drama bilo starijih, bilo
novijih. Uzrok tomu ima da se traži u
tradicionalnom nehaju. Predlože, da kon
gres, kojemu je zadaća, da učini svoju za
kulturno jedinstvo južnih Slovjenja, učini
i ovde svoju. Svača plemenska grupa
saveza južnih slovenskih književnika neka
živo uznastoči oko toga, da barem glavno
kazalište njenog plemena iznesu svake go
dine barem po jedan komad ostalih triju
južnos. literatura. To za početak, a cilj
naš, da polučimo i to, da se svaki komad,
koji je uspijeno na domaćoj pozornici, prikaže
i na svim južnos. pozornicama.

Ovaj se je referat sa svoje stvarnosti
kao i simpatičnim predavanjem sviju naj
ugudnije dojnjino.

Iza tog razvila se vrlo živilina fra
prava, kod koje sudjelovale književnici
dr. Vergun, dr. Petkov, Alatarović i Grozev.

Razpravu sveo je na pravi put srpski
književnik Odavić, koji je stavio predlog,
da se svaka jugoslavenska drama magradi
na jugoslavenskim pozornicama kao izvorna.

Poslije debate prešlo se na rasprav
ljanje o rezoluciji, koju je g. Odavić dan
prije predložio, le je konačno i primljena
rezolucija, u kojoj se naglašuje da je ovaj
savez čisto kulturnoga, a ne političkoga
značaja.

Osim ove primljene je još i rezolucija
da se savez jugoslavenskih književnika

ima obratiti na ravnateljstvo kazališta u
Sofiji, Beogradu, Zagrebu i Ljubljani, sa
zahtjevom da se, ako već ne u originalu,
a ono u prijevodu ima što više njegovati
jugoslavenska dramatska umjetnost. Re
zolucije su primljene jednoglasno i s veli
kim odobravanjem.

Predsjednik g. S. S. Bobčev stavlja
na sjednicu upit, gdje da se održi treći
kongres jugoslavenskih književnika i pu
blicista.

Gosp. dr. Skerlić (Srbin) predlaže, da
se to ustipi predsjedničtvu saveza, da ono
o tom shodno odluci. — Prijedlog je
primljen.

Iz carevinskoga vjeća.

Beč, 25. septembra 1906.

U današnjoj sjednici odgovorio je mi
nistar domobranstva na upit Hofera glede
postupka s njim sa strane stanovitoga
oberstlara kad je Hofer dosao tražiti da
se stanovitoga vojnika, bolnoga, odustoji
od službe. Otvorila se je razprava. Razni
su govorili, ali se nije nikakva zaključka
stvorilo.

Nadaljevala se je razprava o zakon
skoj osnovi glede ljekarna.

Prema svrsi sjednice, u oduljem upitu
na predsjednika kuće, remonstrirao je zast
dr. Ivčević oštros proti interpellaciji Pitace
i drugova, medju njima i sladkoga Rizza,
obzirom na dogodjaje na Ricci i u Dal
maciji prihvata dana ovoga mjeseca. Učinio
je to u im. Hrvata i na obranu časti
Hrvata proti bezobraznim napadajem stvo
rova kakav je Pitacco i drugovi. Hrvati,
Slovenci i razni drugi Slaveni su mu odo
bravali. Pitacco, pogodjen, klicao je da
je nješto u interpellaciji, proti čemu je
govorio dr. Ivčević, brisa. I ovde se je
pokazao zajedno sa svojimi drugovima u svoj
svojoj golotinji. Kad je doznao da će se
remonstrirati, dao je brisati.

U proračunskom odboru se konačno
prihvatiла osnova o povišenju kongre
Zagovaraju je ministar bogoslovija i na

16 hiljada četvornih metara; sagradjena
je veoma ukusno po načrtu inžinira Bau
manna. Tu vidimo u prvom redu ogromni
strojeva, željeznicu i tramvaja iz tvornica
Simmering, Nesseldorf (Moravska), Bečko
novi mjesto, Prag i t. d. Na jednom va
gnu izložena su stabla debela i duga

24 metra posjećena u šumi Langschlag
(Dolnja Austria). Na drugom mjestu vise
na ogled lipe zvona iz tvornice u Tri
dentu. U jednoj sedi vidimo bogatu zbirku
staklenih stvari iz čeških tvornica a u
drugima nebroj slika i fotografija, koje
predstavljaju razne predjele austrijskih po
krajina. Dalje nalazimo krasne sobe opre
mljene najmodernejšim pokutivom po izmu
žinjivu Baumannu. U palatu stoji malen
pavilon izradjen kao dvor za lov. Društvo
inicijative za privabu stranaca u pohod
austrijskih pokrajina čini u ovom odjelu
veliku reklamu, dieleći budava knjižice i
napuške.

23. Ogled savilja i vojničkog genija.
Ovaj poslijevi je veoma zanimiv za svoje
ceste, mostove i alpinske puteve.

24. Palača Austrije jest malen, ali
u njemu izloženo je sve što proizvadja Bu

Izlaži svakog četvrtka •
podne.

Netiskani dopisani id.
nevratiti se ne vraćaju
nepodpisani ne tiskaju •
nefrankirani ne primaju.

Predplata na poštarnicom stoji
10 K u obz. 5 K za seljake } na godinu
ili K 5-od. K 250 na
pol godinu.

Izvan carevine više poštarnica
Plaća i utikače se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h., zap
stali 20 h. kol. u Puli, toli
izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se
u Tiskari Laginja i dr. prije
J. Krmpotić i dr. (Via Giulia
br. 1), kamo neka se naslovuju
sva pisma i predplate.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

©, Stogom rukom mno stravi, a nosloga ave pokvare. —

Naša Sloga rukom mno stravi, a nosloga ave pokvare. —

stave, i molio odbor da prihvati osnovu,
e da se sa stvarju već ne zateže. Nekim
svećenikom su zblij potrebite poboljšice.

Nije prihvaćena prva vladina osnova,
koja je računala na preko 9 milijuna
kruna godišnjih površica, nego druga osnova,
po kojoj će se poboljšati dohodok sveć
nika u sve za 4 milijuna 800.000 kruna.
Glavna poboljšica sastojati će u tom, da
će svi svećenici dobivati petgodisnje do
platke po 200 kruna svaku. Računati će
se jih i za proslost, i poteli će se jih da
vati počekom 1907. — ako obe cuće
osnovu potvređi vladar ju potvrdi. Oni
svećenici kojih kongres je viša od zak
onite i u koliko je viša, neće dobivali pet
godisnjih doplataka.

Slavenska sveza izrekla je članovom
odbora za izbornu preosnovu priznanje,
da su učinili što su mogli u interesu Hr
vata i Slovenaca; i izrazila uvjerenje da
će do sada sa svom odlučnostju nastojati
da se odstrane neke krivice koje su uči
njene Slovencem o sjevernih njihovih
medjih.

Ista sveza naložila je članovom iz
bornoga odbora da budu odlučno proti
tomu da bi se zahtjevala dvije tretijske
većina za promjenu izbornih kotara.

Odlučila je takodjer, da neće glas
ovati za to da se promjene §§ 11. i 12.
tem. drž. zakona glede car. vjeća kako
predlaže Starzinski, nego da se jih uvrsti
u rezoluciju. Sve je najme mišnja da
se razvrije o tom kako da se zemaljska
autonomija razširi, al da se prije svega
zaštiti manjine.

Beč, 23. septembra 1906.

Rad odbora za izbornu preinaku.

Prva sjednica zastupničke koće iza
ljelnih praznika, sazvana za utorak dne
18. t. m., bila je jedina netom minilog
tjedna. Sve ostale dane prepustilo
se je odboru za izbornu preinaku.

* * *

Taj odbor sastoji se iz 49 članova.
Konstituirao se je dne 28. marta t. g.,

garska. Tu liepili narodnih nošnja, sagova
ruda, drva i drugih rukotvorina. Odlikuje
se osobito za liepe ruže iz kojih se pri
pravljiv ulje.

26. Pavilon Rustije nije velik, ali ve
oma liep. U njemu sabrano je bogatstvo
ruske zemlje. Tu vidili snopove svakovrsnog
žita i mnogobrojne vrćice sjemenja, ko
made ruda iz kojih dobivaju razne kovine,
rusko staklo i t. d., drvo za građnju, te
rukotvorine prostog naroda i proizvode
ruskog obrta. On je jedan od najlegant
nijih pavilona.

26. Na izložbi „Piazza d' Armi“ vi
dimo još omanji pavilon u kojem su izlo
ženi ogromni strojevi za uzdržanje, pa
vilon koji predstavlja selo Menges u Africi,
jedan ogled zvonova, životinjskih proizvoda,
mljekarnu, čoškovu, restaurantu, bufetu
i itd. itd.

Kad smo pregledali na brzu ruku
sve što se poglavitičega nalazi na toj
svjetskoj izložbi, recimo još par riječi o
njoj u opće. Zgrade sagradjene su od

PODLISTAK.

Izložba u Milanu.

(Konac.)

18. Zgrada posta i brezovača nalazi
se odmah blizu željeznicu, te je u njoj
sabrano sve što pripada posti i brezovaču
sa svim sustavima telegrafije i telefonije.
Na drugom mjestu nalazi se radiotelegra
fija postaja.

19. Pavilon Sud-američkih Repub
lik i veliki Vodom, koji se nalazi na
sredini izložbe i bac u hektolitre vodu
u vis do 20 metara. Krasan nam je prizor
pred očima, kad u večer gledamo tu vodu
električno razsvjetljenu u raznim bojama.

Vremena i prostora radi spusiliti nam
je omamje pavilone Maroka, Ministarstva
rata i Prevažanja u Švajcarskoj da oba
djemo.

20. Palaču Belgije, sagradjenu u fla
mingском stilu. Ona pokriva prostor od
10 hiljada četvornih metara, a u njoj

vidiš većinom proizvode željeza, liepe stro
jeve, a najviše željeznicu. Ima u njoj ne
koliko slika i kipova, t. rukotvorina i
drugih obrtničkih proizvoda. Uz ovu pa
laču stoji

21. Pavilon Talijana u Inozemstvu,
u kojem su zastupane sve talijanske kol
onije u Americi i drugdje. Tu vidimo kui
turni napredak naseljenika njihov obrt i
trgovinu. Za taj se pavilon drži onaj „Auto
mobil“ i Ladivita“.

22. Perivoj zrakoplovja zaprema po
vrsinu od 60 hiljada četvornih metara.
Provijen je velikim „hangarsima“ za zr
akoplove, te raznim strojevima za priskrbu
plinova. Zanimivo je tu, kad je koje na
tjecanje u zrakoplovu ili kad se prave
pokusi u aerodinamici.

23. Ogled savilja i vojničkog genija.
Ovaj poslijevi je veoma zanimiv za svoje
ceste, mostove i alpinske puteve.

24. Palača Austrije nalazi se blizu

u njemu izloženo je sve što proizvadja Bu

vnutra.
Sveti 30. svibnja 1951. od seljačkih dobroih i pobožnih roditelja pok. Mateja Brusića i vremene pok. Luceje rođene Gršković. Početne škole, do reči, dovršio je u rodnom mjestu, a gimnazijalni valjda na Rijeci pod ravnjanjem blage da je uspomene pok. Antonom Mažuranićem i još živućim veleću. Ljudevitom Slavnikom. Obojica su mladog Brusića zavolili i ljubili, kako to pokojnik više put kazivao. Bogoslovne nauke učio je u srednjem bogoslovju u Gorici. Po dovršenim naukama bio je imenovan početkom godine 1878. duhovnim pomoćnikom u Vrbniku excurrendo u Garicu. Ovu napornu i težku službu obuvašao je do konca godine 1904. Početkom godine 1905. bio je poslan za dušobrižnika u Risiku, premda već bolje, gdje je ostao do 4. svibnja t. g. A onda radi teške bolesti (rane na crjevu "procitili ulcerosa") isao je u stanje mira.

Pokojnik bio je uzoran svećenik i pravi hrvatski rodoljub, koji je za prava svoga naroda mnogo pretrpio i moralno i materijalno uz ostale svoje suborice Matančića, Butkovića i Volarića sv. već pokojni. Piscu ovih redaka pripovijedao je više put, da kada se je radila o svrgnuću sarenjačke stranke u Vrbniku, kaza mu blage uspomene pokojni župnik Matančić: "pop Josipe, sada bili Vam morao dati plaću za prošla tri mjeseca, ali ja sam i svoju plaću i vas dvojice kapelana položio na oltar domovine. Drugi kapelan pop Josip Volarić je zadovoljan, jeste li i Vi zadovoljni s mojim postupkom?" Pokojnik svome župniku odgovori: "Gospodine župnike, malena je moja plaća, ali što ste učinili posvema odobravam. Neka bude za dobro domovine." Zaista pravi patriota!

Pokojni pop Josip bio je blage i jačeće čudi, a svoju kršćansku ustrajljivost pokazao je u svojoj dugotrajnoj bolesti. Prava slika i prilika pok. strica popa Iv. Brusića, koji je ispušto svoju dušu dne 21. XI. 1897., in fuma sanctitatis.

Voloski kotar:

Crkveni patronat u Veprincu. Trčanskemu "Židovčiću" piše iz "Apriana" tamošnji "Kalabrage", da je občinsko zaustvstvo u poslijednjoj sjednici dne 14. c. m. medju ostalim "temeljitim dokazom" uzbilo zahtjev občine Kastav, da imu ona pravo crkvenog patronata u Veprincu. To pravo da pripada izključivo občini, delično občinom "Aprianskim" i da su se oni kroz 30 godina tim pravom služili predložiti na imenovanje dva župnika. Manjina občinskog zastupstva da je zagovarala pravo občine Kastav i tim da se je pokazala protivnicom svakog napredka u občini "Apriano".

Nama je vrlo začudno što se "talijanska" gospoda iz "Apriana" nisu i ovaj put poslužila odmah tim svojim izključivim pravom, već su dopustila, da se pitanje predloženja župnika zateže već godine i godine.

Podgrad u Istri. Gospodarska zadruga za sudbeni kotar Podgrad obdržavati će svoju godišnju glavnu skupštinu dne 7. oktobra 1906. u 9 sati prije podne u "Narodnom domu" u Podgradu s običajnim dnevnim redom. — Iz skupštine razdijeliti će se medju zadruge putem srečkanja 250 dobitaka raznoga poljskoga oruđija i sjemenja.

Tko i malo prati djelovanje te zadruge uvidjeti mora, da je ista u našem kotaru u velike — rekli bi jedina podigula toli poljodjelstvo, toli gojenje blaga na današnji povoljni stupanj, a učinili bi bila još više, da bi se svim osvistili i zanimali u nju, jer čim je veći broj članova, tim će uspješnije zadruga djelovati.

Pošto će se na ovoj glavnoj skupštini raspravljati o raznim važnim predmetima, nadati se je mnogobrojnom posjetu.

Upozorujemo se, da će se taj dan primati naručbe za umjetni gnoj, te neka se svi prije dogovore kod kuće, ako im je moguće naručiti celi wagon, jer će ga tako dobiti po vrlo sniženoj cieni.

Pazinski kotar:

† Mate Kišić. U Krški pokraj Pazina, preminuo je dne 15. 4. m. nakon dugog i teške bolesti, providjen svetotajstvima umrulih u dobi od 79 godina obče Stovani župan Mate Kišić. Pokojnik je kroz više od 40 godina bio zastupnikom občine pazinske, a odkada se probudio narodna svijest u Istri, vršio je vazdu odusjevljeno i neustrašivo svoju narodnu dužnost te si je zato i stekao ljubav i povjerenje voditelja hrvatske stranke u Pazinu.

Bio je uvjek pravi domorodac te dušom i telom odan narodu, iz kojega je potekao. Koliko su ga ljubili njegovi občinari, najbolje je dokazom to, da se na dan sprovoda sakupilo staro i mlado, da pokojniku izkaže zadnju čas.

Skrbnom ocu, uzornom gospodaru i čestitom rodoljubu bila iskra domaća gruda, koju je toli vruće ljubio!

Porečki kotar:

Župnik Niemec — kapelan Tall-Jan. U župi Optaljskoj, napućenoj po ogromnoj vedi od Hrvata, imadu za župnika po odgoju i čuvstvu Talijano, ali starinom Niemec, a za kapelana po čuvstvu, odgoju i težnjama nekog mladog Talijana. U ovoj župi bio je od davnine ili župnike Hrvat ili bijahu njegovi pomoćnici Hrvati. Danas jesu oba duhovna pastira ovog našeg pučanstva — odlučni Talijani, koji će možda i poznati koliko toliko jezik većine svojih vjernika, ali one prave, iškrene ljubavi do njih nemogu imati, kakvu su prema njima imali hrvatski svećenici.

Na razgođenju. U broju 38. dneva 20. 1. m. Vaše cijenj. "N. S.", pri koncu članka "Porečki kolar", a pod naslovom: "Radje ništa nego hrvatski", čita se: "Oproslite mi je davaš zabranjeno propovedati, je sramota zbilja, ali sta ēete, mojte sami". Kojim rječima da bi se podpisani bio izrazio na svestištu Mojke Božje kod Motovuna.

Nu podpisani, nječev obzolutno ca se je tako izrazio, i zač da se tako krije prevarenju besjede od izvjesiteljne, umjajev uljundaju. Vašu da obielodanile istini na čas, prave pravcate i istiniti sliedeće od istoga izvedene besjede: "Predraga brača, na žalost moram zaustaviti danasnu propovjed, i to radi nepredviđene i nadošle nekoje okolnosti, koje mi zabranjuju, a Vi međutim slušajte sv. misu bogoljubno i u molitvi".

Nadodaje tukoljer da u crkvi niti je bilo presenečenja u puku niti mrmilanja, već izvan crkve.

Berkač, 23./IX. 1906.

A. Ginić, svećenik.

.Političko društvo za Hrvate i Slovence u Istri, bijaže sazvalo javni sastanak u Kašteliru za 9. rujna o. g. (ovim sam izveštajem zakasnio rad drugih važnih poslova, pak molim gospodu prisutnima, da me izvinu), koji se isteg dana i ovršio. Na sastanku govorio je nas unovinski prof. g. M. Mandić iz Trsta, zemaljski zastupnik i g. dr. Červar, koji je sastanku predsjedao kao izaslanik polit. društva. Na sastanku dohrlih naroda iz Vabrighe, te tvrđave našeg naroda u zapad. Istri, iz Sv. Ivana od Sterne, Baderne, Višnjane, Tinjana, Berna, Pazina, Trviža, Rakotola, Livala, Optaljskog Krasa te iz Zrenja. Iz svih tih krajeva dohrli narod na sastanak, da čuje rječi narodnih sinova.

Sastanak otvorio g. dr. Jur. Červar te je narod pozdravio zanosnim rječima. Protagonito važnost polit. društva, te je isto preporučio narodu. Spominje narodne pravke, nekoje veće pokojne (muguklici: "Stava im!"), koji su mnogo doprinijeli za naš narodni razvijetak širom Istre, a između svih osobito napominje blage uspomene pok. biskupa Dobrilu (muguklici: "Stava mu!"), koji je sav svoj vijek, sve svoje darovao svomu narodu, istarskom

patniku, jer je njega najvećma ljubio. Vazda je govorio svojim lijepim materinskih hrvatskim jezikom. Da, on kao biskup, kašteljan nije se sramio hrvatskog jezika (to nek bude primjer onima seljacima, odjevenima u gospodsko odijelo, a koji se srame govoriti u svojem jeziku. Sram ih bilo!). Govorio je i o potrebi škola, te naredu predočio da zahtijevaju škole u hrv. jeziku, a mi preporučamo našim hrabrim i vrijednim Kaštelircima, da se izjave ne samo za hrvatsku školu, već i za odjeljenje škole od Labinaca.

Protumadio ljudstvu, da je prije svega potrebno poznavanje svoga materinskog jezika, a kašnje mogu djeca učiti druge jezike, a to se uči u svim našim školama.

Dalje je govorio i o narodnom gospodarstvu, te naročito spomenuo dr. Laginju (muguklici: "Zivio dr. Laginja!") koji se je takojer mnoga žrtvovao za svoj narod u Istri i mnogo mu u tom pogledu pomogao. Majkama je preporučio, da ne davaju dieci do 14. godine piti vino, koje sadržaje u sebi alkohol, što je za djecu veoma pogibeljno i otrovno. Na koncu je preporučio ljudstvu megusobnu ljubav i slagu. Iza toga preuzme rječ prof. gosp. Mandić, koji najprije pozdravio mnogobrojni narod, te opširno tumači narodu o izbornoj reformi. Rastumači narodu kako su pojedini narodi razvijali od svog opstanka pa do današ, kako su utemoljivali svoje države i pokrajine, ustvarili svoje zakone. Tako dogje do ustava austro-ugarske monarhije. Napominje nepravedni zakon o izborima od g. 1867. Kuže, da se je taj zakon knašnje promjenio, al uvijek na štetu nizeg staleža, naročito na skudu Slavena. Onda govorio o najnovijem izbornom zakonu. I tim se zakonom našela velika nepravda svim Slavenima, navlastilo pak nam Hrvatinu i Sloveniju u odsjeku za umobolne, posto bijaše iznenada skrenuto pameću. Njegovo stanje bijaše poseve nevoljno i bez spasa. U zadnje dobi bilo je časova, kada je imao veselji izgled, te činilo da će se nešto opraviti, ali poslije bi mu se biesnilo jače povratilo, dok smrt jučer ne učini kraj njegovim patnjama. Laka zemlja ovom nekad dobrom Hrvatu, a kašnje velikom nađem protivniku?

Da, bio je dobar, odnjevlen, strastven Hrvat, koji je branio hrvatsko samopredstavljanje u tuci u onoj Rici, koja ga je upravo radi toga sa svog teritorija izgnala i kažeće kao odpadnika ka talijanskoj plaćenici objeričke primili. Grozna sudbina toga nesretnika isula bi dozvati k sebi, morala bi opametiši one njegove nekadašnje prijatelje i sljedbenike u Istri, koji se dadešo u službu talijanskih gospode iz gnjusnog koristotuhija i iz jala i priksa. Napose ona četa Dalmatinaca, svećenika i svjetovnjaka, koji sapiroju u talijanske verige mukotrpnog istarskog Hrvata, isula bi se osvistiti, te tužnomu hrvatu pomociću pružiti ruku, da se risci težkih okova robavata, u koja ga pomogće i oni sapeti. Ako tu naša zahutlju braču ne pameti strašna sudbina njihovog zemljaka tada ih nista drugo neznaće više potresti, al neka znaju kojekavki Marchi, Nikolić, Buzotić, Mandić itd. itd. da Bog ne plaće svake su bolesti i da pjeva pjesnik — protok:

"Prosteno je svima svima,
Zuluticaru ubojici,
Prosteno je griešnicima
Samo nije izdajici!"

Na svježem grobu Ivana Krstića, te grozne žrtve istarsko-talijanske kamore, klijuče i mi bolne duše: Veliki Bože, budi mu milost!

Prosijedna skupština političkog društva "Edinost". U budućem broju progovorit ćemo o prosjednoj skupštini političkog društva "Edinost" u Trstu, koja se obdržavata prošlu nedjelju a ovdje prijevremeno da je skupštini predsjedao podpredsjednik društva g. dr. Slavik a govorili su na istoj, osim predsjedatelja: g. dr. Rybat o izbornoj reformi obzirom na Korinšku; koruški Slovene i zemaljski zastupnik g. Grafenauer o stanju koruških Slovenaca i o krvljenoj razdiobi izbornih kotara; g. Josip Mandić o promjeni izbornih kotara i o dvotrećinskoj većini. Govorili su i dva socijalista, koji se izjavile proti obstrukciji u pitanju izborne reforme,

Franina i Jurina.

Jurino moj, blaze leprinaste Talijanom.

Jur. Ča su morda na lot dobili?

Jur. Aj su još više, zač da imaju sada sami pravice zbrat svojega plovana.

Jur. Buškarona, to je sigurno pozvat kačugev Kalabreza.

Jur. Te morat, zač domaćega nebi razumili.

